

Den korte vandring fra Kbh. Hovedbanegård til Colbjørnsensgade 12, eksponerer indtil flere performances – i den grad live: fra forsamlingen af skuttende eksistenser lige udenfor banegårdshallen, fikse gæster ud og ind af hotellerne - der ligger i rad – til de posterede prostituerede der præsenterer sig shinestørkt op i formiddagskulden...

Inde i Colbjørnsensgade nr.12, er der store lyse rum, og venlig modtagelse. - Allerede ankomne kunstnere arbejder og bor her, og at der er premiere i morgen, scætter også an med en særlig intensitet. - I en lys storfavnende sofa, baenket med mokka, følger ordvekslingen med ELLEN og HENRIK – begge FRIIS, hvad skyldes et møde på en kunstuddannelse i Berlin, hvor de begge studerede for 11 år siden, og efterfølgende et kunstnerisk og privat parløb i 10 år – Ellen nævner inspirationer som FLUXUS i 60erne,

hele stemningen og kunstscenen i Berlin og det essentielle som: "idébaserede undersøgelser og udvikling, hvor formen ikke er det vigtigste, men idéen".

I 2002 etableredes: LIVEART i samarbejde med PAW PETERSEN, som er producer – og funderer sig på "at ophæve muren mellem den visuelle kunst og performing arts". Diskussionen er fundamentet, "en kritisk diskurs og præsentation af værker in progress". LIVEART udviklede sig videre i 2004 i London, hvor Henrik og Ellen besøgtiger sig med: "development og documentation" i samarbejde med de tilstede værende kunstnere. Flere af disse kunstnere har de stadig kontakt med og er at finde blandt performerne i SAMTALEKØKKENET.

Overvejelserne cm, hvor den slags venskabelige diskussioner spontant finder sted, landede

på conceptet om SAMTALEKØKKENET i 2010, et sted hvor man spiser sammen og udveksler synspunkter i en uformel stemning. - Folk/publikum inviteres via elektroniske medier, facebook o.lign., som igen inviterer andre. SAMTALEKØKKENET har det positive problem, at der ofte kommer overordentlig mange. - 114 var der en aften, og senest over 130 – men alt er forløbet vel. - Hele forløbet dokumenteres og lægges på YOUTUBE og har over 70.000 hits.

Forløbet er at "der i et forum for performativ kunst, præsenteres x-antal arbejder, som derefter diskuteres/ anmeldes på stedet, ofte med en udpeget opponent eller professionel kritiker til stede". Dvs. kunstnere/performere viser noget eller lægger noget ud og inviterer de fremmødte til at kommentere.

Frugtbare samarbejder mellem LIVEART og andre, har fundet - og finder sted med bl.a. ALETTE SCAVENIUS, Det Kgl. Bibliotek, hvor ønsket er at skabe en database med live art på biblioteket. ASSITEJ er også en samarbejdspartner, med Salondøtteren, og LIVEART for børn planlagt til 2014. I PUMPEHUSET er

planlagt LIVE ART 17. - 19.maj 2013 og et VIDEO projekt "Now and Again" i 2013-14. Perspektivet er "at skabe nye genrer, at vise international performancekunst og støtte med producentvirksomhed". Hovedfokus er på "det interdisciplinære og idé baseredes nyeste impulser". Tanken er at dokumentere og

eventuelt skabe en fysisk samling af objekter i Nordisk regi – og her samarbejdes med en norsk scenograf og aktører. – Nationalt er Ellen og Henrik i dialog med GODSBANEN i Aarhus – og andre samarbejdspartnere er i tankerne – i dialogen nævnes BRANDTS Kunsthall – som chekkes og noteres.

Der er flere kunstnere på vej, forespørgsler, og der er i mere end én forstand "noget i ovnen". Vi ses i morgen til SAMTALEKØKKENET i NIKOLAJ og der hilses farvel i entrén, og fra ovnen i eget køkken...

Interview med HENRIK og ELLEN
www.liveart.dk og Inger Birkestrøm Juul /
Instruktør FDS, 13.november 2012

Samtalekøkken 13
Foto: Gert von der Pumptei

SAMTALEKØKKENET

14 .November 2012 19.00 i Nikolaj / København

JOAKIM STAMPE (SE), LEENA KELA (FIN), GUNHILDUR HAUKSOTTIR (IS), ELLEN FRIIS (DK) er annonceret som aftenens MENU, og herudover serveres øgte Skipperlapskovs med tilbehør og hjemmelavede øl kan købes fra Kongskovs.

I kunsthallen mødes blikket og øret af et vandfald der fylder hele den ene endevæg. Et mageløst, livagtigt syn, som er en forcering til intro, al den stund det ikke er en del af SAMTALEKØKKENETS egen menu.

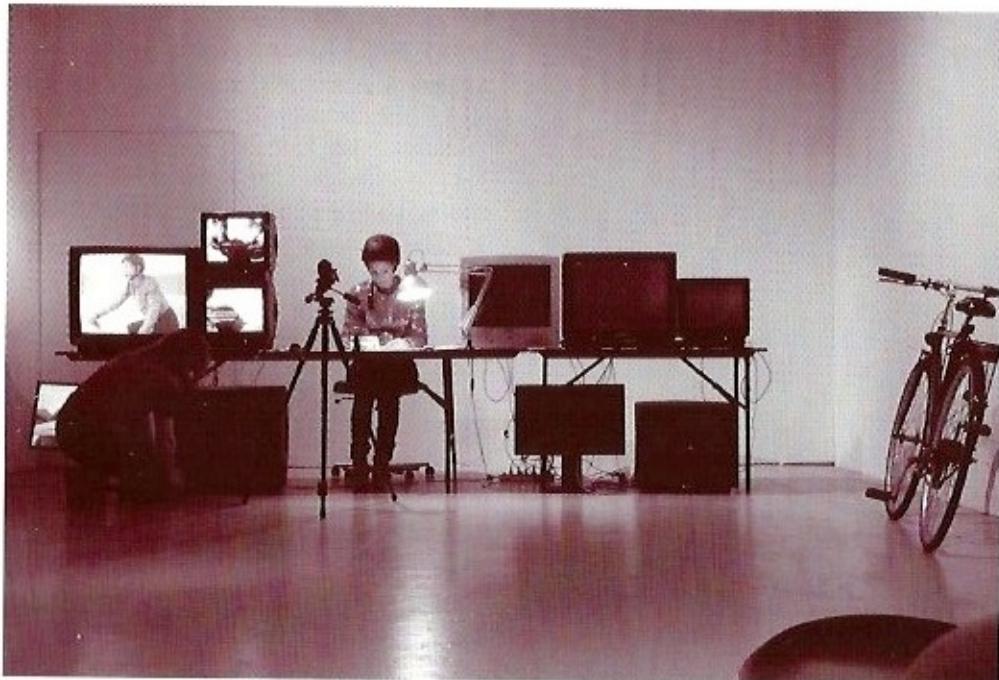
Efterfølgende belyst er det, tøt på tomme, verdslige kirkerum at skue som hvidt og åbent, med en mikrofon midtfor den ene langvæg, modsat - under buerne - er der en række stole overfor hinanden, ved endevæggen til højre, opstillet en væg af monitorer i forskellige størrelser og tøt ved indgangen, ølsalg i den ene side og en mægtig gryde der snurrer og dufter i den anden side.

HENRIK VESTERGAARD FRIIS introducerer kort aftenen og gæsterne og overdrager umiddelbart herefter scene og mikrofon til LEENA KEELA, som kommer fra Finland. – Al tale foregår på engelsk

LEENA udsøger sig en fra publikum, der indvilger i at holde en mobiltelefon op foran mikrofonen, på et særligt signal. – Herefter tager Leena overøj på, skriver et skilt om: "walking to get ideas" og begiver sig ud af NIKOLAJ. – Medens hun vandrer rundt om i kirkekvarteret fortæller hun sine overvejelser via mobilen, hvad der falder hende ind på denne vandring. – Det er overordentligt vanskligt at høre hvad der siges; Henrik chekker diskret mikrofon og højtalere og kontakter og afbryder efterfølgende Leena. – Tilbage i NIKOLAJ skriver hun på et skilt "Ecological catastrophe". Da hun gik kom hun i tanke om "A pool in Finland, close to auran mine,

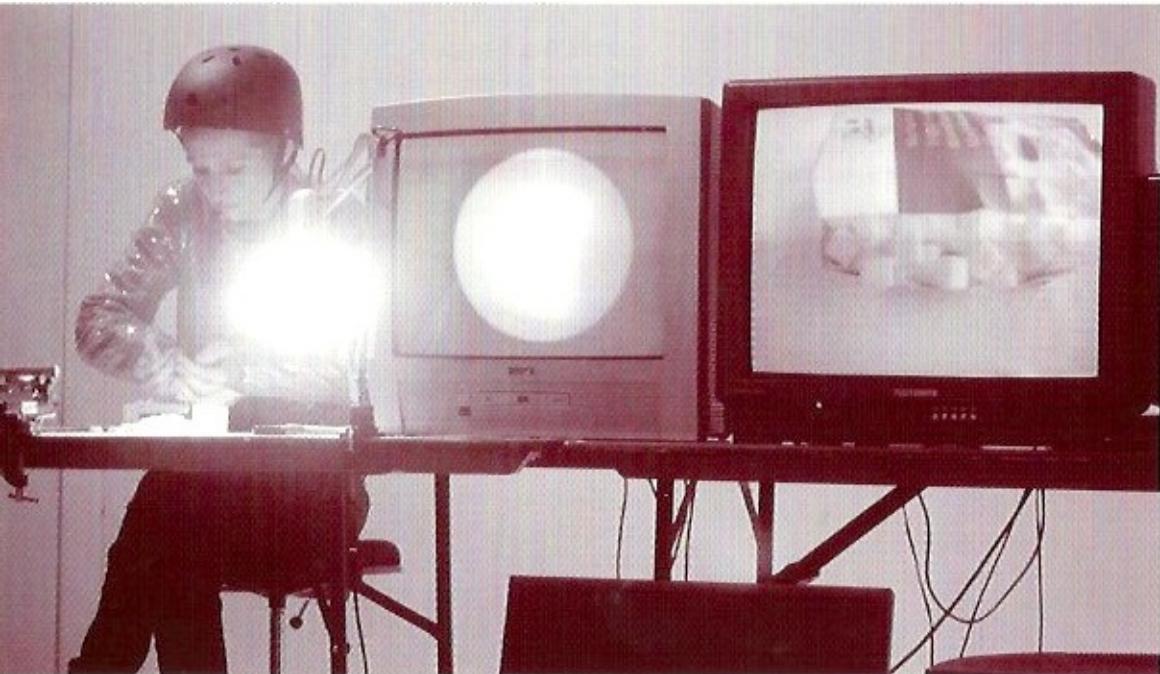
which were leaking into nature". Efterfølgende foretager hun en fluxus-opmåling med en snor hun fandt udenfor. – Performance-delen er en diagonal vandring fra mikrofonen ned mod rummets fjerne hjørne; hun foretager et forstås fald og vælter en af publikums øl – siger "I'm sorry" hvilket udløser applaus. Efterfølgende beordrer hun Henrik at tørre op "It is a job for the organizers". Leena konstaterer at hun fik sin "Catastrophe"; øllen der væltede og gæstens panik. - I den efterfølgende diskussion, hvor publikum er på stolene, diskutes de "Fragile moments", "The whole thing is the performance", "The difference between theatre and performance is the personal risktaking", "The audience is the witness and the performer is dependent on the audiences sympathy".

Som professionel modstander er aftenen inviteret: GUNHILDUR HAUKSOTTIR, som leder LIVING ARTS MUSEUM i Reykjavik, Island.

Samtalekokken 14 Foto: Inger Blæstborn Juul

ELLEN FRIIS, Liveart. Danmark ankommer i god fart på cykel som hun parkerer ved endevaeggren med opstillingen af monitorer. ELLEN tager plads bag monitorerne og har en assistent til at optage de fremviste objekter hun arbejder med medens hun holder en lecture om Fysikeren LENE VESTERGAARD HAUs tæmning af lyset under titlen "HOW TO STOP PROGRESS". Lene Vestergaard Hau er tilknyttet Harvard University i USA og har formidlet det hverken Einstein eller andre forskere har kunnet: at stoppe lyset. Objekterne ELLEN viser og får optaget er bl.a. sukkertknauder der ligger strigt på række i en cæske, repræsenterende atomer, og efter at have været væltet ud, ikke kan presses tilbage i cæsken igen. En cigar optages (reference til 2001), og en børnesang synges: "Ude på bjørget stod der et træ, aldrig så jeg så yndig et træ" +++tilføjelser ad libitum, til der synges uendelig mange remarser og gentagelser. De forskellige optagelser

Samtalesekken 14 Foto: Gert von der Pumpter

og refleksioner loopes og fremstår som et bøbelståm af informationer der griber ind i hinanden. – Endegyldigt uddeles et ark med en grafisk visning af "New information" og "Documentation".

Sidste performance udføres af JOAKIM STAMPE (SE), som på en stor gulvflade bølger, fejer og udfolder et meget stort, rødt stykke stof. – Han dirigerer med en lille kugle ud af hvilken toneme fra "Der er et yndigt land" kommer. – En stor spand hvid maling tages i anvendelse ved at JOAKIM dypper sin ene fod dybt ned i spanden og medens sang og musik lyder trumper han et kors, der bliver til en version af dannebrog. – Der slukkes for musikken og for lyset og han maler med usynlig væske på et lænred på væggen, som antændes og dette gentages flere gange. Da "Firepaintingen" er afsluttet og lyset igen tændes, er der på lænredet de regsværtede

konturer af et ansigt. - JOAKIM trækker en stor plasticpose på sin malingsfyldte støvle og går i dialog med publikum. - Han er dansk/svensk, derfor Dannebrog. Han arbejder primært på gaden "Ecological streetart" dvs der arbejdes med ikke-edelæggende materialer. "It's important not to destroy and to avoid the police". "There is different values in object art and performance arts". - En fra publikum sør "The footpainting as a reference to the Mohammed drawings" og "Painting the devil". "Painting with my foot is very good, it's not intellectual". - "The oldest flag in the world is the Danish, and what is Denmark, Nationalistic"?? "Drawing with fire is an old mystical ritual".

GUUNHILDUR HAUKSDOTTIR (IS) præsenterer sig selv. Hun er leder af en performanceart-institution der har eksisteret siden 1978. Igennem tiden har Concrete Art, Fluxux,

Punkscenen, Action Painting, Slaugthering of animals og "Performances for the sake of the performers" eksisteret subventioneret af staten. Der eksisterer kun et commercielt galleri på Island. - Et vældigt teaterliv, "Oral architects, designers" har groet indtil den aktuelle krise i 2008. - Der er stor forskel på den unge og ældre performancegeneration, men dem fra 60'erne er de unges lævere og der er en slags familiebånd imellem dem.

LEENA (FI) - Der findes naturligvis nørder og den shamanistiske tradition, hvor performeme løber nøgne rundt i naturen som en slags parade, men "Performance, live art and theatre is growing"

Set/hørt af: Inger Birkestrøm Juul / Instruktor
FDS

Samtalekokken 14 Foto: Inger Birkestrøm Juul

S A M T A L E K Ø K K E N E T

14 .November 2012 19.00 i Nikolaj / København

JOAKIM STAMPE (SE), LEENA KELA (FIN), GUNHILDUR HAUKSOTTIR (IS), ELLEN FRIIS (DK) er annonceret som aftenens MENU, og herudover serveres ægte Skipperlapskovs med tilbehør og hjemmelavede øl kan købes fra Kongskovs.

I kunsthallen mødes blikket og øret af et vandfald der fylder hele den ene endevæg. Et mageløst, livagtigt syn, som er en foræring til intro, at den stund det ikke er en del af SAMTALEKØKKENETS egen menu.

Efterfølgende belyst er det, tæt på tomme, verdslige kirkerum at skue som hvidt og åbent, med en mikrofon midtfor den ene langvæg, modisct - under buerne - er der en række stole overfor hinanden, ved endevæggen til højre, opstillet en væg af monitorer i forskellige størreiser og tæt ved indgangen, ølsalg i den ene side og en mægtig gryde der snurrer og dufter i den anden side.

HENRIK VESTERGAARD FRIIS introducerer kort aftenen og gæsterne og overdrager umiddelbart herefter scene og mikrofon til LEENA KEELA, som kommer fra Finland. – Al tale foregår på engelsk

LEENA udsøger sig en fra publikum, der indvilger i at holde en mobiltelefon op foran mikrofonen, på et særligt signal. – Herefter tager Leena overøj på, skriver et skilt om: "walking to get ideas" og begiver sig ud af NIKOLAJ. – Medens hun vandler rundt om i kirkekvarteret fortæller hun sine overvejelser via mobilen, hvad der falder hende ind på denne vandring. – Det er overordentligt vanskeligt at høre hvad der siges; Henrik chekker diskret mikrofon og højtalere og kontakter og afbryder efterfølgende Leena. – Tilbage i NIKOLAJ skriver hun på et skilt "Ecological catastrophe". Da hun gik kom hun i tanke om "A pool in Finland, close to auran mine,

which were leaking into nature". Efterfølgende foretager hun en fluxus-opmåling med en snor hun fandt udenfor. – Performancedelen er en diagonal vandring fra mikrofonen ned mod rummets fjerne hjørne; hun foretager et forløbns fald og vælter en af publikums øl – siger "I'm sorry" hvilket udløser applaus. Efter følgende beordrer hun Henrik at tørre op "It is a job for the organizers". Leena konstaterer at hun fil. sin "Catastrophe": ølen der væltede og gæstens panik. - I den efterfølgende diskussion, hvor publikum er på stolene, diskuteres de "Fragile moments", "The whole thing is the performance", "The difference between theatre and performance is the personal risktaking", "The audience is the witness and the performer is dependent on the audiences sympathy".

Som professionel opponent er i aften inviteret: GUNHILDUR HAUKSOTTIR, som leder LIVING ARTS MUSEUM i Reykjavik, Island.

Samtalekøkken 14 Foto: Inger Birkestrøm Juul

ELLEN FRIIS, Liveart, Danmark ankommer i god fart på cykel som hun parkerer ved endevæggen med opstillingen af monitorer. ELLEN tager plads bag monitorene og har en assistent til at optage de fremviste objekter hun arbejder med medens hun holder en lecture om Fysikeren LENE VESTERGAARD HAUs tæmning af lyset under titlen "HOW TO STOP PROGRESS". Lene Vestergaard Hau er tilknyttet Harvard University i USA og har formået det hverken Einstein eller andre forskere har kunnet: at stoppe lyset. Objekterne ELLEN viser og får optaget er bl.a. sukkerknalder der ligger sirligt på række i en ceske, repræsenterende atomer, og efter at have været væltet ud, ikke kan presses tilbage i cesken igen. En cigar optages (reference til 2001), og en børnesang synges: "Ude på bjerget stod der et træ, aldrig så jeg så yndig et træ" +++tilføjelser ad libitum, til der synges uendelig mange remisser og gentagelser. De forskellige optagelser

Samtalekøkken 14 Foto: Gert von der Pumperlei

og refleksioner loopes og fremstår som et babelstårn af informationer der grüber ind i hinanden. – Endegyldigt uddeles et ark med en grafisk visning af ”New information” og ”Documentation”.

Sidste performance udføres af JOAKIM STAMPE (SE), som på en stor gulvflade bølger, fejer og udfolder et meget stort, rødt stykke stof. – Han dirigerer med en lille kugle ud af hvilken tonerne fra ”Der er et yndigt land” kommer. – En stor spand hvid malning tages i anvendelse ved at JOAKIM dypper sin ene fod dybt ned i spanden og medens sang og musik lyder træmer han et kors, der bliver til en version af damnebrog. – Der slukkes for musikken og for lyset og han maler med usynlig væske på et lærræd på væggen, som antændes og dette gentages flere gange. Da ”Firepaintingen” er afsluttet og lyset igen tændes, er der på lærredet de røgsværtede

konturer af et ansigt. – JOAKIM trækker en stor plasticpose på sin malingsfyldte støvle og går i dialog med publikum. – Han er dansk/svensk, derfor Dannebrog. Han arbejder primært på gaden "Ecological streetart" dvs der arbejdes med ikke-ødelæggende materialer. "It's important not to destroy and to avoid the police". "There is different values in object art and performance arts". – En fra publikum sør "The footpainting as a reference to the Mohammed drawings" og "Painting the devil". "Painting with my foot is very good, it's not intellectual". - "The oldest flag in the world is the Danish, and what is Denmark, Nationalistic"?? "Drawing with fire is an old mystical ritual".

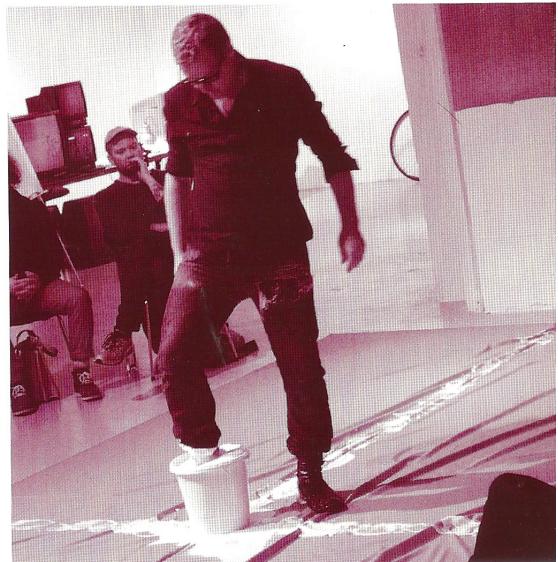
GUUNHILDUR HAUKSOTTIR (IS) præsenterer sig selv. Hun er leder af en performanceart-institution der har eksisteret siden 1978. Igennem tiden har Concrete Art, Fluxux,

Punkscenen, Action Painting, Slaughtering of animals og "Performances for the sake of the performers" eksisteret subventioneret af staten. Der eksisterer kun et commercielt galeri på Island. – Et vældigt teaterliv, "Oral architects, designers" har groet indtil den aktuelle krise i 2008. – Der er stor forskel på den unge og ældre performancegeneration, men dem fra 60'erne er de unges lærere og der er en slags familiebånd imellem dem.

LEENA (FI) – Der findes naturligvis nørder og den shamanistiske tradition, hvor performerne løber nøgne rundt i naturen som en slags parade, men "Performance, live art and theatre is growing"

Set/hørt af: Inger Birkestrøm Juul / Instruktør
FDS

Samtalekøkken 14 Foto: Inger Birkestrøm Juul

HITPARADEN I PUMPEHUSET 2013

Som så ofte før, ramte sommeren byen midt i maj og da det oven i købet var pinse, søgte dem der kunne ud af byen, forståeligt nok, men også lidt synd, for netop i denne weekend blev HITPARADEN afholdt.

Pressefocus var i første omgang på møend der sked på gulvet og kvinder der selvantendte, men bag røbaleret gemte sig en også række fine nye performances og navne, man ikke tidligere har kunnet møde i Danmark. Programmet var stort og internationalt med bl.a. Andre Stitt(UK), Dariusz Podzuk(PL), Ellen Friis(DK), Norpol(SE/DK), White on White(SE) og Gwendoline Robert(BE).

Formålet med festivalen var at vise et bredt spektrum af samtidig og international Live Art.

Efterfølgende har Henrik Vestergaard Friis fra Liveart.dk evalueret festivalen således:

Hitparaden 2013

Liveart.dk har netop afholdt Hitparaden, som gerne skulle blive en årligt tilbagevendende festival for international scene- og performancekunst.

Kristian Husted kaldte festivalen i sin stort opsatte anmeldelse i Politiken: "for et velkommen og tiltraengt initiativ". Mads Holger bloggede: "folk, der laver den slags, burde komme i fængsel". Stuart Lynch skrev i Copenhagen Post: "Hitparade easily matched the artistic level of any performance art festival in the world at the moment. In terms of initiative, art and theoretical discourse it was a diamond – if indeed, a rough one. The festivals rawness was a welcome relief to a Copenhagen theatre world, so often overproduced and over-cooked".

Hector Canonge - PR Foto

Gwendoline Robins - Foto: Malle Madsen

Vi havde 500 gæster, god mediedækning og masser af blogaktivitet. Flere musikblogs var fyldte med diskussioner om indholdet under temaerne "Er det kunst? Er det teater? Er det godt?". Så det lykkedes at skabe diversitet i bred forstand. På Hitparaden mødes mennesker, (scene)kunstmiljø og tænkning, fordi vi præsenterer interessant kunst i den rigtige indpakning.

Hitparaden skal være en årlig begivenhed. København skal have en international og cutting edge festival for nye scenekunstformer og anden eksperimenterende virksomhed indenfor scenekunst og performancekunst.

Niveaucuet var højt, og vi fik vist kunstværker og -typer, man normalt ikke kan opleve i Danmark. Det vil vi gøre igen til september 2014 i Pumpehuset, hvor vi allerede har haft succes med at nå et nyt publikum. Sammen

Af Henrik Vestergaard Friis

med Pumpehusets lykkedes det virkelig at nå deres typiske publikum: "en mand på 24 år, der aldrig går i teatret". "Han" kom mange gange og fik sig en rigtig god oplevelse.

Til koncerten fredag med Nosia var der 200 mennesker. Halvdelen var unge, og størstedelen fik både Christian Falsnaes og Julie Andre Ts performances med. Ingen tvivl om, hvad de husker og fortæller om dagen efter. Lørdag aften klokken 22.00 havde vi over 100 mennesker til Andre Stitts powerpoint præsentation. Ingen gik.